

Encyklopedia Solidarności

<https://encysol.pl/es/encyklopedia/biogramy/18898,Studziński-Bogumił.html>
2021-03-05, 08:32

Studziński Bogumił

Data urodzenia 24-10-1931

Bogumił Studziński, ur. 24 X 1931 w Kamieniu Dużym k. Opoczna, zm. 20 VII 1987 w Warszawie. 1956-1960 student Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie, Wydz. Prawa, absolwent Uniwersytetu Warszawskiego, Wydz. Prawa (1962).

Data śmierci 20-07-1987

W 1945 członek WiN. W 1949 zatrudniony jako robotnik w Centrali Skupu Żłomu w Wałbrzychu. 19 IV 1951 wyrokiem Wojskowego Sądu Rejonowego w Kielcach skazany na 10 lat więzienia za udział w organizacji Orzeł Biały (z-ca komendanta) oraz przechowywanie broni, w II 1955 zwolniony na mocy amnestii. 1956-1960 pracownik Hurtowni Społem w Krakowie, 1960-1962 handlowiec w Centrali Handlu Zagranicznego Polimex, kierownik w Fabryce Tarcz Ściernych w Grodzisku Maz. 1961-1970 członek Zarządu Towarzystwa Rozwoju Ziem Zachodnich. W 1965 uzyskał aplikację arbitrażową, następnie radca prawny, m.in. 1968-1982 w Głównym Urzędzie Telekomunikacji Międzymiastowej. Od 1970 członek KIK w Warszawie, 1976-1984 i 1986-1987 członek Zarządu; sekretarz i doradca w Domu Opieki Społecznej Towarzystwa św. Franciszka Salezego. W VI 1976 udzielał pomocy prawnej represjonowanym robotnikom Radomia i Ursusa. Od jesieni 1976 współpracownik Zofii i Zbigniewa Romaszewskich oraz Wojciecha Ziemińskiego. Badał m.in. okoliczności zabójstwa ks. Romana Kotlarza. 25 III 1977 współzałożyciel ROPCiO, XII 1977 - VIII 1981 w redakcji niezależnego miesięcznika „Gospodarz”; od V 1978 członek Rady Konsultacyjnej „Opinii”, od jesieni 1978 szef Biura Pomocy Społecznej ROPCiO, pełnił stałe dyżury w Punkcie Konsultacyjno-Informacyjnym w Warszawie. 10 VI 1978 w jego domu w Zalesiu Górnym k. Warszawy odbyło się III Ogólnopolskie Spotkanie ROPCiO. Od 1978 doradca komitetów samoobrony chłopskiej. Od XII 1978 członek Rady Sygnatariuszy po rozłamie w ROPCiO; 1978-1980 wykładowca w Klubach

Swobodnej Dyskusji, m.in. w Warszawie, Lublinie i Puławach.
2 VI 1979 współzałożyciel Ośrodka Myśli Ludowej.

Od jesieni 1980 członek Komisji Interwencji i Praworządności „S” Regionu Mazowsze, doradca w Biurze Interwencyjnym Ogólnopolskiego Komitetu Założycielskiego „S” RI.

13 XII 1981 – 15 VII 1982 internowany w Ośr. Odosobnienia w Warszawie-Białołęce. Po wyjściu terenowy łącznik Prymasowskiego Komitetu Pomocy Osobom Pozbawionym Wolności i ich Rodzinom. 1983-1987 stały współpracownik podziemnego pisma „Kurs” i wydawnictwa Kurs. Wielokrotnie zatrzymywany i poddawany rewizjom.

Autor kilku książek wydanych w niezależnych i podziemnych wydawnictwach, m.in. "Wieś polska w latach 1944-1978" (1979), "Rozwój alkoholizmu w Polsce" (Warszawa 1984) oraz wydanych pośmiertnie wspomnień z okresu pobytu w więzieniu "W lochach socjalizmu" (Łódź-Warszawa 1988).

14 II 1977 – 18 II 1983 rozpracowywany przez Wydz. II Dep. IV/Wydz. XII Dep. II MSW w ramach KE/SOR krypt. Józef.

Włodzimierz Domagalski

[Region Mazowsze, Warszawa](#)

[Poprzedni](#)
[Następny](#)

[Zgłoś błąd lub potrzebę uzupełnienia](#)